

Downloaded via the EU tax law app / web

Sujungtos bylos C-53/09 ir C-55/09

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

prieš

Loyalty Management UK Ltd

ir

Baxi Group Ltd

(House of Lords prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Šeštoji PVM direktyva – Apmokestinamoji vertė – Pardavimo skatinimo sistema – Lojalumo skatinimo programa, leidžianti pirkėjams gauti prekybininkų teikiamą taškų ir iškeisti juos į lojalumo dovanas – Programos valdytojo mokėjimai lojalumo dovanų tiekėjams – Prekybininko mokėjimai programos valdytojiui, kuris tiekia lojalumo dovanas“

Sprendimo santrauka

1. *Mokesčių nuostatos – Teisės aktų suderinimas – Apyvartos mokesčiai – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Apmokestinamoji vertė – Perkant sumokėto mokesčio atskaita – Už apmokestinamajam asmeniui patiektas prekes ir suteiktas paslaugas mokėtinas ar sumokėtas mokesčiai*

(Tarybos direktyvos 77/388 5, 6 straipsniai, 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas ir 17 straipsnio 2 dalis)

2. *Mokesčių nuostatos – Teisės aktų suderinimas – Apyvartos mokesčiai – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Apmokestinamoji vertė – Perkant sumokėto mokesčio atskaita – Už apmokestinamajam asmeniui patiektas prekes ir suteiktas paslaugas mokėtinas ar sumokėtas mokesčiai*

(Tarybos direktyvos 77/388 5, 6 straipsniai, 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas ir 17 straipsnio 2 dalis)

1. Aptariant klientų lojalumo skatinimo programą, kurią įgyvendindamas programos valdytojas sudaro sutartis su lojalumo dovanų tiekėjais, pagal kurias įgyvendinanti bendrovė sumoka už taškus sutartą sumą šiemis tiekėjams, kai jie tiekia prekybininkų klientams už taškus lojalumo dovanas, Šeštosios direktyvos 77/388 d.1 valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo, iš dalies pakeistos direktyva 95/7, 5, 6 straipsnius, 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą ir 17 straipsnio 2 dalį, atsižvelgiant į šios direktyvos 28f straipsnio 1 punkte pateiktą redakciją, reikia aiškinti taip, kad aptariamą programą įgyvendinančios bendrovės atlikti mokėjimai tiekėjams, tiekiantiems klientams lojalumo dovanas, turi būti laikomi trešiosios šalies sumokėtu atlygiu už priekį teikimą šiems klientams arba tam tikrais atvejais už jiems suteiktas paslaugas. Tačiau nacionalinis teismas turi patikrinti, ar šie mokėjimai apima ir atlygą už kitų paslaugų teikimą.

Iš tiesų, nors ši lojalumo skatinimo programa sukurta siekiant paskatinti klientus pirkti prekes iš tam tikrų prekybininkų ir siekdama šio tikslo įgyvendinanti bendrovė tiekia tam tikras šių programų įgyvendinimo paslaugas, vis dėlto ekonominis realybė tokia, kad pagal minėtas programas

lojalumo dovanas, kurios gali būti tiek prekės, tiek paslaugos, klientams tiekias. Be to, šis sandoris – lojalumo dovanų tiekimas – apmokestinamas pridėtinės vertės mokesčiu, nes jį šalies teritorijoje už atlygą vykdo apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks. Aišku, viena vertus, prekės pardavimas ir paslaugų teikimas, kai klientams skiriami taškai, ir, kita vertus, lojalumo dovanų perdavimas už taškus yra du skirtingi sandoriai. Tačiau pagal Šeštąją direktyvą nereikalaujama, kad atlygis už prekes tiekiamas ar paslaugos teikimas būtų gautas tiesiogiai iš jį gavėjo, kad šis tiekimas ar teikimas būtų galima pripažinti atliktais už atlygą, kaip numatyta šios direktyvos 2 straipsnio 1 punkte. Iš tiesų šios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte numatyta, kad atlygis gali būti gautas iš trečiosios šalies. Taigi, kadangi klientai iškeičia pasiekus taškus, o tiekėjai gauna iš lojalumo programos gyvendinamos bendrovės pinigų sumą, apskaičiuojamą pridėdant valdytojo mokėtinus komisinius, kuriuos sudaro nustatyto dydžio suma už kiekvieną tašką, iškeičiant visą lojalumo dovanos kainą arba jos dalį, reikia konstatuoti, kad ši pinigų suma yra atlygis už lojalumo dovanų tiekimą.

(žr. 41–43, 47, 55–57, 65 punktus ir rezoliucinės dalį)

2. Aptariant klientų lojalumo skatinimo programą, pagal kurią programos valdytojas, kuris siūlyja lojalumo dovanas ir yra jį savininkas, gyvendina minėtą programą ir išplatina šias dovanas remiančių prekybininkų klientams už lojalumo taškus, Šeštosios direktyvos 77/388 d.Į valstybių narių apyvartos mokesčių statymų derinimo, iš dalies pakeistos direktyva 95/7, 5, 6 straipsnius, 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą ir 17 straipsnio 2 dalį, atsižvelgiant į šios direktyvos 28f straipsnio 1 punkte pateiktą redakciją, reikia aiškinti taip, kad rėmėjo atlikti mokėjimai aptariamą programą gyvendinanti bendrovei, kuri tiekia klientams lojalumo dovanas, turi būti laikomi iš dalies trečiosios šalies sumokėtu atlygiu už šiems klientams patiektas prekes, ir iš dalies atlygiu už programą gyvendinamos bendrovės šiam rėmėjui suteiktas paslaugas.

Iš tiesų, nors ši lojalumo skatinimo programa sukurta siekiant paskatinti klientus pirkti prekes iš tam tikrų prekybininkų ir siekdama šio tikslo gyvendinanti bendrovė tiekia tam tikras šios programos gyvendinimo paslaugas, vis dėlto ekonominė realybė tokia, kad pagal minėtas programas lojalumo dovanas, kurios yra prekės, klientams tiekias. Be to, šis sandoris – lojalumo dovanų tiekimas – apmokestinamas pridėtinės vertės mokesčiu, nes jį šalies teritorijoje už atlygą vykdo apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks. Aišku, viena vertus, prekės pardavimas ir paslaugų teikimas, kai klientams skiriami taškai, ir, kita vertus, lojalumo dovanų perdavimas už taškus yra du skirtingi sandoriai. Tačiau pagal Šeštąją direktyvą nereikalaujama, kad atlygis už prekes tiekiamas ar paslaugos teikimas būtų gautas tiesiogiai iš jį gavėjo, kad šis tiekimas ar teikimas būtų galima pripažinti atliktais už atlygą, kaip numatyta šios direktyvos 2 straipsnio 1 punkte. Iš tiesų šios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte numatyta, kad atlygis gali būti gautas iš trečiosios šalies. Šiomis aplinkybomis, kadangi programą gyvendinamos bendrovės rėmėjui išrašytose sskaitose prieš mažmeninės lojalumo dovanų pardavimo kainos bendavo pridėdamos pristatymo išlaidos, taikomos užsakymo vietoje, kur perleidžiama nuosavybė ir keičiami taškai, atskaitus gyvendinamos bendrovės maržą, kuri sudaro skirtumas tarp lojalumo dovanų mažmeninės pardavimo kainos ir pirkimo kainos, kuria gyvendinanti bendrovė gaudavo šias dovanas, rėmėjo gyvendinanti bendrovei mokama suma yra atlygis už minėtą dovanų tiekimą.

Tačiau, kadangi rėmėjo mokėjimai gyvendinanti monei atitinka mažmeninės lojalumo dovanų pardavimo kainą pridėjus pakavimo ir siuntimo išlaidas, o gyvendinanti monė gauna maržą, kuri sudaro skirtumas tarp lojalumo dovanų mažmeninės pardavimo kainos ir sigijimo kainos, kuria gyvendinanti monė gauna šias dovanas, mokėjimas galima padalyti į dvi dalis ir kiekviena iš šių dalių mokama už kitokią paslaugą. Sigijimo kaina – tai atlygis už lojalumo dovanų tiekimą klientams, o suma, kuri sudaro rėmėjo mokamos mažmeninės pardavimo kainos ir gyvendinamos monės perkant lojalumo dovanas mokamos sigijimo kainos skirtumas, t. y.

marža, – tai atlygis už programą? gyvendinamos? monos? r?m?jui teikiamas paslaugas.

(žr. 22, 41–43, 48, 55–56, 58, 61–63, 65 punktus ir rezoliucinės dalį)

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. spalio 7 d. (*)

„Šeštoji PVM direktyva – Apmokestinamoji vertė – Pardavimų skatinimo sistema – Lojalumo skatinimo programa, leidžianti pirkėjams gauti prekybininkų teikiamą taškų ir iškeisti juos? lojalumo dovanas – Programos valdytojo mokėjimai lojalumo dovanų tiekėjams – Prekybininko mokėjimai programos valdytojui, kuris tiekia lojalumo dovanas“

Sujungtose bylose C-53/09 ir C-55/09

dėl *House of Lords* (Jungtinės Karalystės) 2008 m. gruodžio 15 d. sprendimais, kuriuos Teisingumo Teismas gavo 2009 m. vasario 6 ir 9 d., pagal EB 234 straipsnį pateiktą prašymą priimti prejudicinį sprendimą bylose

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

prieš

Loyalty Management UK Ltd (C-53/09),

Baxi Group Ltd (C-55/09),

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. N. Cunha Rodrigues, teisėjai A. Arabadjiev, A. Rosas (pranešėjas), U. Löhmus ir P. Lindh,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs? rašytinį proceso dalį ir? vykus 2010 m. sausio 21 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Loyalty Management UK Ltd*, atstovaujamos solisitoriaus G. Sinfield ir QC D. Milne,
- *Baxi Group Ltd*, atstovaujamos solisitoriaus B. Cooper ir baristerio D. Scorey,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos L. Seeboruth ir S. Hathaway, padedam? baristerio R. Hill,

- Graikijos vyriausybė, atstovaujamos K. Georgiadis, I. Bakopoulos ir M. Tassopoulou,
- Europos Komisijos, atstovaujamos M. Afonso ir R. Lyal,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23), iš dalies pakeistos 1995 m. balandžio 10 d. Tarybos direktyva 95/7/EB (OL L 102, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 274) (toliau – Šeštoji direktyva), 5, 6 straipsnių, 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkto ir 17 straipsnio 2 dalies, atsižvelgiant į šios direktyvos 28f straipsnio 1 punkte pateiktą redakciją, išaiškinimu.

2 Prašymai pateikti nagrinėjant *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs* (toliau – *Commissioners*) ir *Loyalty Management UK Ltd* (toliau – LMUK) (byla C-53/09) bei *Baxi Group Ltd* (toliau – *Baxi*) (byla C-55/09) ginčus atitinkamai dėl lojalumo skatinimo programos valdytojo mokėjimų tiekėjams, kurie klientams tiekia lojalumo dovanas ir prekybininko mokėjimų lojalumo skatinimo programos valdytojui, tiekiančiam tokias dovanas, vertinimo pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) požiūriu.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Pagal Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 punktą pridėtinės vertės mokesčiu apmokestinamas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, kai šalies teritorijoje už atlygą prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks.

4 Šios direktyvos 5 straipsnyje nustatyta:

„1. „Prekių tiekimas“ – tai teisės kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu perdavimas.

<...>

6. Prekių, kurios sudaro apmokestinamojo asmens verslui skirtą turtą, panaudojimas apmokestinamojo asmens ar jo darbuotojų privatiems poreikiams, arba jų perdavimas neatlygintinai, arba jų panaudojimas ne savo verslo tikslais, kai (PVM) už tas prekes ar jų sudedamąsias dalis buvo visiškai ar iš dalies atskaitytas, turi būti laikomas tiekimu už atlygą. Tačiau tiekimu už atlygą neturi būti laikomas prekių panaudojimas pavyzdžiui arba nedidelės vertės dovanoms, susijusioms su apmokestinamojo asmens verslu.“

5 Minėtose direktyvos 6 straipsnyje tvirtinta:

„1. „Paslaugų teikimas“ – tai bet koks sandoris, kuris nėra prekių tiekimas, kaip apibrėžta 5 straipsnyje.

<...>

2. Paslaugų teikimu už atlygą laikoma:

<...>

b) apmokestinamojo asmens paslaugų teikimas neatlygintinai jo paties arba jo darbuotojų privatiems poreikiams arba apskritai ne verslo tikslais.

<...>“

6 Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte nustatyta:

„A. Šalies teritorijoje

1. Apmokestinamųjų vertę sudaro:

a) tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų, išskyrus nurodytas b, c ir d punktuose, atveju — viskas, kas sudaro atlygą, kuris yra ar turi būti tiekėjo gautas iš pirkėjo, kliento ar trečiosios šalies už tokias prekes ar paslaugas, įskaitant subsidijas, tiesiogiai susijusias su šiomis prekėmis ar paslaugomis;“

7 Pagal 17 straipsnio 2 dalies redakciją, atsižvelgiant į šios direktyvos 28f straipsnio 1 punktą:

„Tiek kiek prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, jis turi teisę išmokėti, kurį jis turi sumokėti, atskaityti:

a) (PVM), kurį reikia sumokėti ar kuris sumokėtas šalies teritorijoje dėl prekių ar paslaugų, kurias jam pateikė/suteikė ar dar pateiks/suteiks kitas apmokestinamas asmuo;

b) (PVM), apskaičiuotą ar sumokėtą už importuotas į šalies teritoriją prekes;

c) pridėtinąs vertės mokestį, kurį reikia sumokėti pagal 5 straipsnio 7 dalies a punktą, 6 straipsnio 3 dalį ir 28a straipsnio 6 dalį.“

8 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinąs vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1) 14, 16, 24, 26, 73, 74 ir 168 straipsniuose iš esmės pakartojamos Šeštosios direktyvos 5, 6 straipsniai, 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkto ir 17 straipsnio 2 dalies, atsižvelgiant į 28f straipsnio 1 punkte pateiktą redakciją, formuluotąs.

Nacionalinė teisė

9 Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad atitinkamos nacionalinės teisės nuostatos yra 1994 m. PVM įstatymo (*Value Added Tax Act 1994*) 2, 5, 19, 24, 25 ir 26 straipsniai bei šio įstatymo 4 priedo 1–5 dalys ir 6 straipsnio 6 dalis. Šiose nuostatose pakartojami analogiškai Šeštosios direktyvos straipsniai.

Pagrindinės bylos ir prejudiciniai klausimai

Byla C-53/09

10 LMUK įgyvendina klientų lojalumo skatinimo programą. Pagal šią programą pirkdami didelius kiekius prekių ar paslaugų iš programoje dalyvaujančių mažmenininkų klientai gauna taškus, kuriuos gali iškeisti į lojalumo dovanas – prekes arba paslaugas. Šioje programoje veikia keturi rėšiai: rėmėjai, šiuo atveju mažmenininkai, kurie skatina klientus pirkti iš jų, klientai, atitinkamą programą įgyvendinanti bendrovė, šiuo atveju LMUK, ir tiekėjai, šiuo atveju klientams

už taškus lojalumo dovanas tiekiančios bendrovės.

11 Atsižvelgdami išleisti sumojai už kiekvieną pirkimą skiria klientams taškus. Sukaupus pakankamą taškų skaičių, klientas už šiuos taškus nemokamai ar sumažinta kaina gali gauti lojalumo dovaną. Lojalumo dovanas tiekia tiekėjai.

12 Pagal šią sistemą rėjai perveda LMUK tam tikrą sumą už kiekvieną skirtą tašką. Jie taip pat moka metinį mokestį už nagrinėjamos programos rinkodaros, vystymo ir skatinimo paslaugas. Už kiekvieną išleistą tašką tiekėjai iš LMUK gauna nustatyto dydžio sumą, vadinamą „komisniniais už paslaugas“.

13 Tiekėjai išrašo LMUK sąskaitą, kurioje nuo šios komisinių apskaičiuotas PVM. Kai LMUK pabandė atskaityti šį pirkimo PVM, *Commissioners* nusprendė, kad sumokėtas PVM – tai mokestis nuo komisinių, kurie mokami už tiekėjų tiekimus ne LMUK, o klientams, nors už šiuos tiekimus visiškai ar iš dalies mokėjo LMUK. *Commissioners* taip pat manė, kad nagrinėjami komisiniai – tai trejosios šalies pervestas atlygis už lojalumo dovanų tiekimą klientams, ir todėl LMUK neturi teisės atskaityti nuo šios komisinių sumokėto pirkimo PVM.

14 LMUK dėl šio sprendimo pareiškė ieškinį *VAT and Duties Tribunal* (PVM ir akcizų teismas). Šis teismas nusprendė, kad tiekėjų vykdomas prekių tiekimas klientams už taškus turi būti laikomas paslaugų teikimu LMUK.

15 *Commissioners* dėl šio sprendimo pateikė apeliacinį skundą *High Court of Justice (England & Wales)* (Aukštasis teismas). Šis teismas pakeitė *VAT and Duties Tribunal* sprendimą ir nusprendė, kad tiekėjai tiekia lojalumo dovanas klientams ir kad nagrinėjami komisiniai – tai trejosios šalies, šiuo atveju LMUK, už tokį tiekimą mokamas atlygis. *Commissioners High Court of Justice (England & Wales)* taip pat pateikė „papildomą argumentą“, pagal kurį, jei tiekėjai tiekia tokias prekes LMUK, ši pagal Tarybos Šeštosios PVM direktyvos 5 straipsnio 6 dalį turėjo mokėti pardavimo PVM už tą patį prekių tolesnį tiekimą klientams. *High Court of Justice (England & Wales)* pritarė tokiam *Commissioners* papildomui argumentui.

16 LMUK kreipėsi į *Court of Appeal (England & Wales)*, kuris pakeitė *High Court of Justice (England & Wales)* sprendimą. *Court of Appeal (England & Wales)* nusprendė, kad LMUK tiekėjams mokami komisiniai – tai atlygis už paslaugas, kurias jie teikia LMUK. Todėl LMUK turėjo teisę atskaityti nuo šios komisinių sumokėtą PVM.

17 Išnagrinėjus *Commissioners* kasacinį skundą *House of Lords* (Lordų rėjai) nusprendė, kad siekiant priimti sprendimą jo nagrinėjamoje byloje reikalingas Teisingumo Teismo sprendimas dėl Direktyvos 2006/112, buvusios Šeštosios direktyvos, išaiškinimo.

18 Tokiomis aplinkybomis *House of Lords* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„Kai vykdydamas komercinį veiklą apmokestinamasis asmuo (toliau – organizatorius) gyvendina klientų lojalumo skatinimo programą <...>, pagal kurią jis sudaro įvairias sutartis:

a) su įvairiomis įmonėmis, vadinamomis „rėjais“, pagal kurias rėjai skiria iš jų prekes ar paslaugas perkantiems klientams <...> „taškus“, o rėjai – atsiskaito su organizatoriumi;

b) su (klientais), pagal kurias perkant iš rėjų prekes ir (ar) paslaugas jiems skiriami taškai, kuriuos galima iškeisti į prekes ir (ar) paslaugas ir

c) su įvairiomis įmonėmis (vadinamomis tiekėjais), pagal kurias tiekėjai, be kita ko, įsipareigoja (klientams) tiekti prekes ir (ar) teikti paslaugas už mažesnę nei įprastai mokamą

kain? arba nemokamai, kai (klientas) gr?žina šiuos taškus, o organizatorius ?sipareigoja už tai sumok?ti „komisinius už paslaug?“, apskai?iuojamus pagal per atitinkam? laikotarp? pas tam tikr? tiek?j? iškeist? tašk? skai?i?.

1. Kaip reikia aiškinti 2006 m. lapkri?io 28 d. <...> Direktyvos 2006/112/EB 14, 24 ir 73 straipsnius (buv? 1977 m. geguž?s 19 d. (Šeštosios direktyvos) 5, 6 straipsniai ir 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas), kai organizatorius atlieka mok?jimus tiek?jams?

2. Ar šias nuostatas reikia aiškinti taip, kad tokie organizatoriaus mok?jimai tiek?jams turi b?ti laikomi:

- a) atlygiu tik už tiek?j? organizatoriui teikiamas paslaugas; ar
- b) atlygiu tik už tiek?j? (klientams) teikiamas prekes ir (arb) teikiamas paslaugas; ar
- c) atlygiu iš dalies už tiek?j? organizatoriui teikiamas paslaugas ir iš dalies už tiek?j? (klientams) teikiamas prekes ir (arba) teikiamas paslaugas?

3. Jei atsakymas ? 2 klausim? b?t? c, t. y. kad komisiniai už paslaug? – tai atlygis už du tiek?j? tiekimus: vien? organizatoriui, o kit? klientams, pagal kokius Bendrijos teis?s kriterijus turi b?ti nustatoma, kaip tokius komisinius, kaip antai komisinius už paslaug?, paskirstyti šiems dviem tiekimams?“

Byla C?55/09

19 *Baxi* priklauso ?moni?, kurios gamina vandens šildytuvus ir susijusius šildymo produktus, grupė. Ši ?moni? grup? suk?r? klient?, šiuo atveju vandens šildytuvus ?rengian?i? specialist?, lojalumo skatinimo program?, pagal kuri? jie buvo skatinami ?sigyti j? produkt?. Vartojant šio sprendimo 10 punkte pateiktus pavadinimus, *Baxi* šioje programoje veikia kaip r?m?jas.

20 Šioje programoje dalyvaujantys klientai, pirkdami *Baxi* prekes, gauna taškus, kuriuos gali iškeisti ? lojalumo dovanas, t. y. prekes ir paslaugas. Ta?iau pažym?tina, kad iš sprendimo d?l prašymo priimti prejudicin? sprendim? matyti, jog pagrindin? byla susijusi tik su lojalumo dovanomis prek?mis.

21 *Baxi* perdav? nagrin?jamos lojalumo skatinimo programos ?gyvendinim? tre?iajai šaliai @1 *Ltd* (toliau – @1). Pagal šios programos bendr?sias s?lygas klientai yra susij? sutartiniais ryšiais su *Baxi*.

22 ?gyvendindama aptariam? lojalumo skatinimo program? @1, be kita ko, platina klientams informacij? apie j? kataloguose ir internete, tvarko registracijos paraiškas, klient? s?skaitas, pasirinktas ir ?sigytas prekes, lojalumo dovan? tiekimus, taip pat teikia klientams pagalb? telefonu.

23 Pagrindinis skirtumas tarp šios ir byloje C?53/09 nagrin?jam? lojalumo skatinimo program? yra tas, kad @1 pasirenka ir perka lojalumo dovanas bei tiekia jas klientams. Tod?l ši ?mon? veikia kaip klient? lojalumo skatinimo program? ?gyvendinanti bendrov? ir kartu tiek?ja. Lojalumo dovanos teikiamos tik už taškus. Lojalumo dovana negali b?ti prek?s ?sigijimas sumažinta kaina. *Baxi* moka @1 už lojalumo dovanas mažmenin? kain? bei apmoka tam tikras speciali? paslaug? išlaidas.

24 *Baxi* papraš? leisti atskaityti PVM nuo @1 sumok?t? sum?. *Commissioners* mano, kad *Baxi* @1 sumok?t? prek? mažmenin? kain? sudaro dvi dalys. Vien? sumos dal? sudaro atlygis už @1 *Baxi* suteiktas paslaugas, kuri? PVM ji tur?jo teis? atskaityti pagal @1 išrašytas s?skaitas. Kit? sumos dal? sudaro iš tre?iosios šalies gautas atlygis už @1 prieki? tiekimus, kuri? PVM *Baxi*

negal?jo atskaityti, klientams.

25 *Baxi* d?l šio sprendimo pareišk? ieškin? *VAT and Duties Tribunal*. Šis teismas atmet? *Baxi* prašym? ir nusprend?, kad @1 tiekdamo lojalumo dovanas *Baxi*, kuri v?liau tiekdamo jas be atlygio klientams. Tod?l *Baxi* gali atskaityti už patiektas prekes sumok?t? pirkimo PVM, bet privalo deklaruoti pardavimo PVM nuo tolesnio prek? perdavimo klientams.

26 *Baxi* d?l šio sprendimo pateik? apeliacin? skund? *High Court of Justice (England & Wales)*, kuris nusprend?, kad @1 tiekdamo lojalumo dovanas ne *Baxi*, o klientams bei kad @1 taip pat tiekdamo *Baxi* paslaugas, be kita ko, tiekdamo prekes klientams. *Baxi* mokama kaina yra atlygis už ši? paslaug? ir tod?l ji turi teis? vis? @1 s?skaitose nurodom? PVM laikyti pirkimo PVM.

27 *Commissioners* kreip?si ? *Court of Appeal (England & Wales)*, kuris nusprend?, kad *Baxi* turi teis? susigr?žinti PVM nuo visos savo mok?jim? @1 sumos. Jo nuomone, turi b?ti laikoma, jog *Baxi* visus mok?jimus atliko mainais už @1 suteikt? paslaug?, t. y. iš dalies už prek? tiekim? klientams, kuriuo reklamuojama *Baxi*, skatinamas klient? lojalumas, o *Baxi* atleidžiama nuo ?sipareigojim? klientams pagal lojalumo skatinimo program?.

28 Išnagrin?j?s *Commissioners* kasacin? skund? *House of Lords* nusprend?, kad siekiant priimti sprendim? jo nagrin?jamoje byloje reikalingas Teisingumo Teismo sprendimas d?l Direktyvos 2006/112, buvusios Šeštosios direktyvos, išaiškinimo.

29 Tokiomis aplinkyb?mis *House of Lords* nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„Tuomet, kai

a) apmokestinamasis asmuo vadovauja savo verslo skatinimo programai, vykdomai reklamos ir rinkodaros bendrov?s, pagal kuri? apmokestinamojo asmens klientams už iš jo perkamas prekes skiriami „taškai“;

b) pirk?jai nemok?dami pinig? iškei?ia reklamos ir rinkodaros bendrov?s skirtus taškus ? lojalumo dovanas;

c) apmokestinamasis asmuo susitar? su min?ta bendrove, kad mok?s jai už lojalumo dovanas mažmenin? kain?.

1. Kaip reikia aiškinti <...> Direktyvos 2006/112/EB 14, 24, 73 ir 168 straipsnius (buv? (Šeštosios direktyvos) 5 ir 6 straipsniai, 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas ir 17 straipsnio 2 dalis (atsižvelgiant ? šios direktyvos 28f straipsnio 1 punkte pateikt? redakcij?)), kai apmokestinamasis asmuo atlieka mok?jimus kitai bendrovei?

2. Ar šias nuostatas reikia aiškinti taip, kad apmokestinamojo asmens mok?jimai kitai bendrovei turi b?ti laikomi:

a) tik atlygiu už kitos bendrov?s apmokestinamajam asmeniui suteiktas paslaugas;

b) tik tre?iosios šalies atlygiu už kitos bendrov?s klientams patiektas prekes;

c) atlygiu iš dalies už kitos bendrov?s apmokestinamajam asmeniui suteiktas paslaugas ir iš dalies už kitos bendrov?s klientams patiektas prekes; ar

d) atlygiu už reklamos ir rinkodaros paslaugas bei kitos bendrovės apmokestinamajam asmeniui patiektas lojalumo dovanas?

3. Jei 2 klausimų būtų atsakyta, kad tokie mokėjimai laikytini iš dalies atlygiu už kitos bendrovės apmokestinamajam asmeniui suteiktas paslaugas ir iš dalies apmokestinamojo asmens kitai bendrovei mokamu trešiosios šalies atlygiu už tos kitos bendrovės klientams patiektas prekes, pagal kokius Bendrijos teisės kriterijus turi būti nustatoma, kaip tokie mokėjimai paskirstyti šiems dviem tiekimams?“

30 2009 m. kovo 11 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-53/09 ir C-55/09 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdomos rašytinė bei žodinė proceso dalys ir priimamas galutinis sprendimas.

Pirminės pastabos

31 Kadangi nacionalinis teismas sprendimuose dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą daro nuorodą į Šeštąją direktyvą ir Direktyvą 2006/112, reikia atkreipti dėmesį, kad pastaroji direktyva priimta 2006 m. lapkričio 28 d. ir įsigaliojo 2007 m. sausio 1 d., t. y. jau vykus faktinams aplinkyboms pagrindinėse bylose. Taigi atsakyti į pateiktus klausimus reikia remiantis tik Šeštąja direktyva.

32 Dėl bylos C-53/09 taip pat konstatuotina, kad nei prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo klausimai, nei Teisingumo Teisme vykdytinai nesusiję su santykiais tarp rėmėjo ir lojalumo skatinimo programų gyvendinančios bendrovės, būtent LMUK. Todėl Teisingumo Teismas nagrinės klausimus, kaip juos suformulavo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Dėl prejudicinio klausimo

33 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar pagal klientų lojalumo skatinimo programą, kaip antai nagrinėjama pagrindinėse bylose:

– aptariamą programą gyvendinančios bendrovės atlikti mokėjimai tiekėjams, tiekiantiems klientams lojalumo dovanas, byloje C-53/09 turi būti laikomi trešiosios šalies sumokėtu atlygiu už priekį tiekiamą šiems klientams ir (arba) tam tikrais atvejais už šį tiekėjų klientams suteiktas paslaugas, ir (arba) tiekėjų atlygiu už tiekėjų programą gyvendinančiai bendrovei suteiktas paslaugas, ir

– rėmėjo atlikti mokėjimai aptariamą programą gyvendinančiai bendrovei, kuri tiekia klientams lojalumo dovanas, byloje C-55/09 turi būti laikomi trešiosios šalies sumokėtu atlygiu už šią programą gyvendinančios bendrovės klientams patiektas prekes ir (arba) atlygiu už gyvendinančios bendrovės šiam rėmėjui suteiktas paslaugas.

Teisingumo Teismui pateiktos pastabos

34 Byloje C-53/09 LMUK nurodo, kad jos mokėjimai tiekėjams tai – atlygis už tiekėjų jai suteiktas paslaugas. Tai įvairios sutartimi apibrėžtos paslaugos, skaitant tiekėjų sutikimą tiekti klientams prekes arba teikti jiems paslaugas sumažintomis kainomis arba nemokamai.

35 Byloje C-55/09 *Baxi* tvirtina, kad jos mokėjimai @1 tai – atlygis už šios jai suteiktas paslaugas. Tai ?vairios reklamos paslaugos, ?skaitant lojalumo preki? tiekim? klientams ir informacijos apie *Baxi* klientus teikim?.

36 Anot Jungtin?s Karalyst?s ir Graikijos vyriausybi? bei Europos Komisijos, byloje C-53/09 atlikti LMUK mokėjimai tiek?jams laikytini tre?iosios šalies, t. y. LMUK, sumok?tu atlygiu už tiek?j? klientams patiektas prekes ir (arba), nelygu lojalumo dovanos pob?dis, už ši? tiek?j? klientams suteiktas paslaugas.

37 Byloje C-55/09 šios vyriausyb?s ir Komisija mano, kad *Baxi* mokėjimai @1 laikytini tre?iosios šalies, t. y. *Baxi*, sumok?tu atlygiu už @1 klientams patiektas prekes. Vis d?lto Jungtin?s Karalyst?s vyriausyb? ir Komisija sutinka pripažinti, jog dalis *Baxi* mokėjim? @1, t. y. skirtumas tarp lojalumo dovan? mažmenin?s pardavimo kainos, kuri? *Baxi* mok?jo @1, ir pirkimo kainos, kuria @1 gaudavo lojalumo dovanas, yra atlygis už šios bendrov?s *Baxi* suteiktas paslaugas.

Teisingumo Teismo atsakymas

38 Primintina, kad pagal bendros PVM sistemos princip? iki mažmenin?s prekybos etapo prek?s ir paslaugos apmokestinamos bendru vartojimo mokes?iu, kuris yra tiksliai proporcingas preki? bei paslaug? kainai, neatsižvelgiant ? sandori? skai?i? gamybos ir platinimo procese iki apmokestinimo (be kita ko, žr. 2006 m. spalio 3 d. Sprendimo *Banca popolare di Cremona*, C-475/03, Rink. p. I-9373, 21 punkt?).

39 Taip pat primintina, kad atsižvelgti ? reali? veiki? yra svarbus kriterijus taikant bendr? PVM sistem? (žr., pirma, kiek tai susij? su verslo ?steigimo vietos PVM poži?riu s?voka, 1997 m. vasario 20 d. Sprendimo *DFDS*, C-260/95, Rink. p. I-1005, 23 punkt? ir 2007 m. birželio 28 d. Sprendimo *Planzer Luxembourg*, C-73/06, Rink. p. I-5655, 43 punkt?; antra, kiek tai susij? su tiekiam? preki? gav?jo nustatymu, pagal analogij? 2003 m. vasario 6 d. Sprendimo *Auto Lease Holland*, C-185/01, Rink. p. I-1317, 35 ir 36 punktus).

40 Atsižvelgiant ? šiuos samprotavimus bei siekiant atsakyti ? pateiktus klausimus reikia nustatyti, pirma, pagal pagrindin?se bylose nagrin?jam? lojalumo skatinimo program? atlikt? sandori? pob?d?.

41 Iš sprendim? d?l prašymo priimti prejudicin? sprendim? matyti, kad aptariamoms lojalumo skatinimo programos sukurtos siekiant paskatinti klientus pirkti prekes iš tam tikr? prekybinink?. Tam LMUK byloje C-53/09 ir @1 byloje C-55/09 teikia tam tikras ši? program? ?gyvendinimo paslaugas.

42 Vis d?lto ekonomin? realyb? tokia, kad pagal min?tas programas lojalumo dovanas, kurios gali b?ti tiek prek?s, tiek paslaugos, pavyzdžiui, byloje C-53/09, klientams teikia tiek?jai.

43 Siekiant nustatyti, ar šis sandoris – lojalumo dovan? tiekimas – apmokestinamas PVM mokes?iu, reikia patikrinti, ar tai yra preki? tiekimas, ar paslaug? teikimas, kai šalies teritorijoje už atlyg? prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks, kaip nustatyta Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 punkte.

44 Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje ?tvirtinta, kad preki? tiekimas – tai teis?s, kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu, perdavimas.

45 Iš šios nuostatos formuluot?s matyti, jog preki? tiekimo s?voka susijusi ne su nuosavyb?s teis?s perdavimu taikomoje nacionalin?je teis?je numatytais b?dais, o su visais materialiojo turto

pardavimo sandoriais, kuriais viena šalis suteikia kitai šaliai teis? naudotis tuo turto taip, lyg ji b?t? šio turto savinink? (žr. 1990 m. vasario 8 d. Sprendimo *Shipping and Forwarding Enterprise Safe*, C?320/88, Rink. p. I?285, 7 punkt? ir min?to Sprendimo *Auto Lease Holland* 32 punkt?).

46 Pagal Šeštosios direktyvos 6 straipsnio 1 dal? paslaug? teikimas – tai bet koks sandoris, kuris n?ra prek? tiekimas.

47 Iš sprendimo d?l prašymo priimti prejudicin? sprendim? byloje C?53/09 matyti, kad LMUK sudar? su tiek?jais sutartis, pagal kurias, kai tiek?jai už taškus tiekia klientams lojalumo dovanas, LMUK moka jiems už šiuos taškus sutart? sum? pinig?. Pagal LMUK su kiekvienu tiek?ju sudarytas sutartis, s?lyga, kuri? tiek?jams reikia ?vykdyti, kad LMUK jiems atlikt? mok?jim?, yra lojalumo dovan?, t. y. dovan?, kurios gali b?ti ne tik materialus turtas, bet ir paslaugos, tiekimas klientams. Iš tikr?j? tik taip jie gali gauti tašk?, už kuriuos LMUK v?liau gali sumok?ti.

48 Iš sprendimo d?l prašymo priimti prejudicin? sprendim? byloje C?55/09 taip pat matyti, kad @1 nuperka lojalumo dovanas ir kad ši? dovan? atsargos yra jos nuosavyb?. Tod?l @1 gali ne tik perduoti lojalumo dovanas klientams taip, lyg b?t? šio turto savinink?, bet ji iš ties? yra j? savinink?. Iš sprendimo d?l prašymo priimti prejudicin? sprendim? taip pat matyti, kad @1 skirsto klientams lojalumo dovanas.

49 Taigi reikia konstatuoti, kad pagrindin?se bylose tiek?jai tiekdamo klientams prekes pagal Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 1 dal?, o byloje C?53/09 taip pat teikdamo jiems paslaugas pagal min?tos direktyvos 6 straipsnio 1 dal?.

50 Paskui reikia patikrinti, ar šie sandoriai atlikti už atlyg?.

51 Šiuo klausimu iš teismo praktikos matyti, kad prek?s tiekiamos, o paslaugos teikiamos „už atlyg?“ Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 punkto prasme, jeigu tarp patiektos prek?s ar suteiktos paslaugos ir gauto atlygio yra tiesioginis ryšys (be kita ko, d?l paslaug? teikimo žr. 1988 m. kovo 8 d. Sprendimo *Apple and Pear Development Council*, 102/86, Rink. p. 1443, 12 punkt?).

52 Sprendžiant, ar sumok?tas atlygis, ir, jei taip, ar tarp patiektos prek?s ar suteiktos paslaugos yra tiesioginis ryšys, pažym?tina, kad suma, kuri? klientai moka r?m?jams už patiektas prekes ar suteiktas paslaugas byloje C?53/09 ir *Baxi* už prekes byloje C?55/09, yra ta pati, nesvarbu, ar šie klientai dalyvauja lojalumo skatinimo programose, ar ne.

53 Šiomis aplinkyb?mis primintina, kad nagrin?damas lojalumo skatinimo program?, pagal kuri? naftos bendrov? perduodavo kuro pirk?jams prekes už taškus, kuriuos šie gaudavo atsižvelgiant ? ?sigyto kuro kiek?, kai pirkdavo degalin?je mažmenine kaina, Teisingumo Teismas nusprend?, kad naftos bendrov? negali pagr?stai teigti, jog kuro pirk?j? sumok?ta kaina iš tikr?j? apima dal? tašk? arba už šiuos taškus iškeist? prek? vert?s, nes kuro pirk?jas tur?jo mok?ti t? pa?i? mažmenin? kain?, neatsižvelgiant ? tai, ar jis pasi?m? šiuos taškus (šiuo klausimu žr. 1999 m. balandžio 27 d. Sprendimo *Kuwait Petroleum*, C-48/97, Rink. p. I?2323, 31 punkt?).

54 Iš tikr?j? Teisingumo Teismas nusprend?, kad kuro pardavimas, kai klientams skiriami taškai, ir prek? tiekimas už taškus yra du skirtingi sandoriai (šiuo klausimu žr. min?to Sprendimo *Kuwait Petroleum*, 28 punktas).

55 Iš to matyti, kad prek? pardavimas ir paslaug? teikimas pagrindin?se bylose, kai klientams skiriami taškai, ir lojalumo dovan? pardavimas už taškus yra du skirtingi sandoriai.

56 Ta?iau, kaip pabr?žia Jungtin?s Karalyst?s vyriausyb?, pagal Šešt?j? direktyv? nereikalaujama, kad atlygis už prek?s tiekim? ar paslaugos teikim? b?t? gautas tiesiogiai iš j?

gav?jo, jog š? tiekim? ar teikim? b?t? galima pripažinti atliktais „už atlyg?“, kaip numatyta šios direktyvos 2 straipsnio 1 punkte. Iš ties? šios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte numatyta, kad atlygis gali b?ti gautas iš tre?iosios šalies.

57 Šiuo klausimu iš sprendimo d?l prašymo priimti prejudicin? sprendim? byloje C?53/09 matyti, kad kai klientai iškei?ia pas tiek?jus taškus, tiek?jai gauna iš LMUK pinig? sum?. Ši pinig? suma apskai?iuojama pridedant komisinius, kuriuos sudaro nustatyto dydžio suma už kiekvien? tašk?, iškeist? ? vis? lojalumo dovanos kain? arba jos dal?. Šiomis aplinkyb?mis, kaip tvirtina Jungtin?s Karalyst?s vyriausyb?, reikia konstatuoti, kad ši pinig? suma yra atlygis už lojalumo dovan? tiekim?.

58 Byloje C?55/09 iš sprendimo d?l prašymo priimti prejudicin? sprendim? taip pat matyti, kad @1 Baxi išrašytose s?skaitose prie mažmenin?s lojalumo dovan? pardavimo kainos b?davo pridedamos pristatymo išlaidos, taikomos užsakymo vietoje, kur perleidžiama nuosavyb? ir kei?iami taškai. Taigi atskai?ius @1 marž?, kuri? sudaro skirtumas tarp lojalumo dovan? mažmenin?s pardavimo kainos ir pirkimo kainos, kuria @1 gaudavo šias dovanas, Baxi @1 mokama suma yra atlygis už min?t? dovan? tiekim?.

59 Ta?iau byloje C?55/09 Baxi nurodo, kad atlygis mokamas ne už prekį tiekim?, o už kompleksin? reklamos paslaug?, kuri? teikiant lojalumo dovan? tiekimas klientams yra tik viena iš paslaug?.

60 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismo praktikos matyti: kai sandor? sudaro jo sud?tini? dali? ir veism? daugetas, reikia atsižvelgti ? visas aplinkybes, kuriomis šis sandoris vyksta, siekiant nustatyti, viena vertus, ar jis apima dvi, ar daugiau atskir? paslaug?, ar vien? paslaug?, ir, kita vertus, ar pastaruoju atveju ši viena paslauga turi b?ti laikoma apiman?ia prekį tiekim?, ar paslaug? teikim? (šiuo klausimu žr. 2007 m. kovo 29 d. Sprendimo *Aktiebolaget NN*, C?111/05, Rink. p. I?2697, 21 punkt? ir jame nurodyt? teismo praktik?).

61 Iš sprendimo d?l prašymo priimti prejudicin? sprendim? byloje C?55/09 matyti, kad Baxi mok?jimai @1 atitinka mažmenin? lojalumo dovan? pardavimo kain? prid?jus ?pakavimo ir siuntimo išlaidas ir kad @1 gauna marž?, kuri? sudaro skirtumas tarp lojalumo dovan? mažmenin?s pardavimo kainos ir ?sigijimo kainos, kuria ji gauna šias dovanas.

62 Taigi, kaip pripaž?sta Jungtin?s Karalyst?s vyriausyb? ir Komisija, mok?jim?, kaip antai nagrin?jam? pagrindin?je byloje C?55/09, galima padalyti ? dvi dalis ir kiekviena iš ši? dali? mokama už kitoki? paslaug?.

63 ?sigijimo kainos dydžio suma – tai atlygis už lojalumo dovan? tiekim? klientams, o suma, kuri? sudaro Baxi mokamos mažmenin?s pardavimo kainos ir @1 perkant lojalumo dovanas mokamos ?sigijimo kainos skirtumas, t. y. marža, – tai atlygis už @1 Baxi teikiamas paslaugas.

64 Ta?iau byloje C?53/09 LMUK savo rašytin?se ir žodin?se pastabose teig?, kad mok?jimai, kuriuos ji atlieka tiek?jams, n?ra atlygis už dvi arba daugiau skirting? paslaug?. Ta?iau prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikt?s teismas turi patikrinti, ar taip yra šiuo atveju.

65 Atsižvelgiant ? tai, kas išd?styta, ? pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad aptariant klient? lojalumo skatinimo program?, kaip antai nagrin?jam? pagrindin?se bylose, Šeštosios direktyvos 5, 6 straipsnius, 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkt? ir 17 straipsnio 2 dal?, atsižvelgiant ? šios direktyvos 28f straipsnio 1 punkte pateikt? redakcij?, reikia aiškinti taip:

– aptariam? program? ?gyvendinan?ios bendrov?s atlikti mok?jimai tiek?jams, tiekiantiems klientams lojalumo dovanas, byloje C?53/09 turi b?ti laikomi tre?iosios šalies sumok?tu atlygiu už

priekš tiekiamoms šiems klientams arba tam tikrais atvejais už jiems suteiktas paslaugas. Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar šie mokėjimai apima ir atlygą už kitą paslaugų teikimą, ir

– rėmėjo atlikti mokėjimai aptariamą programą gyvendinančiai bendrovei, kuri tiekia klientams lojalumo dovanas, byloje C-55/09 turi būti laikomi iš dalies trečiosios šalies sumokėtu atlygiu už šiems klientams patiektas prekes, ir iš dalies atlygiu už šią programą gyvendinančios bendrovės šiam rėmėjui suteiktas paslaugas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

66 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

Aptariant klientų lojalumo skatinimo programą, kaip antai nagrinjamą pagrindinėse bylose, 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos dėl valstybių narių apyvartos mokesčių statymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas, iš dalies pakeistos 1995 m. balandžio 10 d. Tarybos direktyva 95/7/EB, 5, 6 straipsnius, 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą ir 17 straipsnio 2 dalį, atsižvelgiant į šios direktyvos 28f straipsnio 1 punkte pateiktą redakciją, reikia aiškinti taip:

– aptariamą programą gyvendinančios bendrovės atlikti mokėjimai tiekėjams, tiekiantiems klientams lojalumo dovanas, byloje C-53/09 turi būti laikomi trečiosios šalies sumokėtu atlygiu už priekš tiekiamoms šiems klientams arba tam tikrais atvejais už jiems suteiktas paslaugas. Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar šie mokėjimai taip pat atliekami kaip atlygis už skirtingą paslaugų teikimą, ir

– rėmėjo atlikti mokėjimai aptariamą programą gyvendinančiai bendrovei, kuri tiekia klientams lojalumo dovanas, byloje C-55/09 turi būti laikomi iš dalies trečiosios šalies sumokėtu atlygiu už šiems klientams patiektas prekes, ir iš dalies atlygiu už šią programą gyvendinančios bendrovės šiam rėmėjui suteiktas paslaugas.

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.